

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: P. Č., narozen X,
bytem X,

proti

žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, IČ 70891168,
se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2023, č. j. KK/3423/DS/22-3,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 3. 4. 2023, č. j. KK/3423/DS/22-3 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000,-Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, ze dne 22. září 2022, č. j. 25800/OD-P/22, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se úmyslně a z nedbalosti dopustil tím, že dne 9. října 2021, ve 13:55 hod., řídil v obci Karlovy Vary, na ul. I.P. Pavlova, za LS Thermal, ve směru jízdy k ul. Vřídelní, osobní vozidlo zn. VW Golf, spz X, kdy nerespektoval dopravní značku B 11 „zákaz vjezdu všech motorových vozidel“ s

doplňkovým textem „Mimo vozidel s povolením a po zaplacení poplatku“, a dále přes výzvu policisty Policie ČR se odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, a na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz ke kontrole. Uvedeným jednáním porušil ustanovení § 4 písm. c), § 5 odst. 1 písm. g) a § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta 30.000,- Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 12 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že strážník není oprávněn zastavovat vozidla bez zákonného důvodu. Zákonný důvod je pouze důvodné a aktuální podezření ze spáchání přestupku. To že se vozidlo nachází v místě, kde je zcela povolen vjezd vozidlům hostů v den ubytování (příjezdu) a v den odjezdu z lázeňské oblasti neobdaruje MP oprávněním kontrolovat, či zastavovat kterékoliv vozidlo v dané oblasti. Každý zájemce o ubytování má možnost si před ubytováním prohlédnout svůj pokoj a v případě nespokojenosti se ubytovat v jiném hotelu. Dané dopravní značení tak podle žalobce fakticky postrádá právní význam. Pouze prostá existence vozidla v tomto místě za zmíněným dopravním značením není automaticky přestupkem. Nadto podle žalobce vozidlo řídila jeho přítelkyně M. K..
3. Dále žalobce v žalobě namítal, že správní orgán provedl dne 19.1.2022 výpovědi svědků bez účasti obviněného, čímž porušil čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a ustanovení § 4 odst. 4 SŘ, dle kterého správní orgány umožňují: „dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.“ V případě dokazování pak platí, že účastníci řízení jsou oprávněni důkazy v souladu s § 52 SŘ nejen navrhnout, ale být účastní při jejich provádění. Obviněný se včas před jednáním i prováděním důkazů omluvil a správní orgán jeho omluvu přijal. Žalobce uvedl, že požaduje provedení výpovědí policistů Z., P. i K. z důvodu značných rozporů v jejich záznamech i výpovědích a z důvodu, že i oné výpovědi byly provedeny proti smyslu zákona v nepřítomnosti obviněného a byla mu tak odebrána možnost řádné obhajoby v podobě reakce na tvrzení svědků a následné pokládání otázek.
4. Žalobce také v žalobě připomněl, že před ústním jednáním i prováděním důkazů obviněný vznesl námitku dle § 14 správního řádu, na kterou správní orgán nijak nereagoval, dále činil úkony v řízení a porušil tak předpis ve 4. odstavci § 14 správního řádu. Až teprve dne 30.5.2022 reagoval správní orgán na námitku účastníka řízení prostým dopisem. Z důvodu, že výzva k doplnění podání dle 3. odstavce § 37 správního řádu se vyhotovuje výhradně formou usnesení, aby se proti němu mohl účastník řízení odvolat, správnímu orgánu sdělil, že námitku považuje za dostatečně specifikovanou. V žalobcově podání bylo uvedeno, že směřuje vůči všem ve věci zúčastněným osobám. Do dnešního dne však neobdržel spisovou dokumentaci k věci, jak bylo požadováno, nemůže tedy ani sdělit konkrétní osoby.
5. Žalobce v žalobě rovněž zpochybnil věrohodnost svědka Z. s tím, že je z úředních i audiovizuálních záznamů jasné, že obviněný předložil občanský průkaz již hlídce MP Karlovy Vary konkrétně C. R.. Policista Z. tedy nemohl vyzvat, ani nevyzval obviněného k předložení občanského průkazu. Občanský průkaz obviněného mu předala strážnice MP ihned po jeho příjezdu na místo a ten nejprve dle tohoto ověřil, zda je obviněný držitelem řidičského oprávnění. Až teprve potom bylo přistoupeno k dalším úkonům. Podle žalobce také z výpovědi tohoto svědka nevyplývá, že by policista Z. jménem zákona vyzval obviněného k podrobení se vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda byl dotčený pod vlivem návykových látek.
6. Žalobce v žalobě uvedl, že odmítl odběr biologického materiálu jednak proto, že nebyl

řidičem, nevykonával žádnou činnost, při které by někoho mohl ohrozit a neměl k tomu tak žádnou povinnost, a jednak proto, že nebyl policistou ani celníkem jménem zákona vyzván k podrobení se takovému vyšetření. Z úředních záznamů a výpovědí policistů není možné podle žalobce určit přesný časový úsek, kdy měl být policistou vyzván k podrobení se odběru biologického materiálu. Není tak možné prokázat souvislost s provozem na pozemních komunikacích. Žalobce v žalobě uváděl, že po příjezdu PČR byl ihned tázan policistou, zda se podrobí testu na návykové látky Drugwipe. Výzva jménem zákona však podle žalobce neproběhla. Po policistovi chtěl vědět, z jakého důvodu a ten odvětil, “protože silniční kontrola, řešíme tady přestupek, že nemáte ten řidičák”, což je zachyceno na záznamu z kamery. Podle žalobce lékařské vyšetření skončilo negativním výsledkem na ovlivnění návykovou látkou či neschopnosti vykonávat činnosti, což je také uvedeno v protokolu a nikdo nepožadoval odběr krve nebo jiných materiálů, protože to nebylo dle lékaře nutné. Žalobce v žalobě tvrdil, že k prokázání těchto skutečností navrhl ve správním řízení výslech svědka MUDr. G. a obou zdravotních sester.

7. Žalobce v žalobě také uvedl, že správní orgán ve svém rozhodnutí ani v jednom případě neuvedl, jaký zájem společnosti měl obviněný ohrozit, a nerespektoval tak předpis v § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, který jasně uvádí, že přestupkem je pouze jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že právo strážníka obecní policie k zastavení vozidla vyplývá z ustanovení § 79 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o silničním provozu, dle něhož má strážník obecní policie ve stejnokroji právo zastavit vozidlo, jestliže řidič vozidla případně přepravovaná osoba je podezřelá ze spáchání přestupku. Toto podezření v nyní žalované věci vzniklo v okamžiku, kdy za čelním sklem osobního vozidla řízeného žalobcem nebylo na viditelném místě umístěno povolení k vjezdu do lázeňské zóny. Jak je z provedeného dokazování zřejmé, strážníci obecní policie vykonávali dozorovou činnost na ul. I. P. Pavlova, tedy již v místě platnosti zónové značky, která je umístěna u LS Thermal. Odvolatel, ačkoliv věděl, že nemá zaplacený poplatek za povolení k vjezdu, do zóny s dopravním omezením vjel. Námitku, že se jel ubytovat do hotelu Pavlov, uplatnil až půl roku po předmětné kontrole. Tvrzení, že se jede ubytovat, pak správní orgán prvního stupně vyvrátil dotazem u označeného hotelu, kde osoba jménem Č. v danou dobu ubytovaná nebyla a ani nikdo tohoto jména v hotelu neměl rezervaci. Tvrzení, že si jel žalobce prohlédnout hotelový pokoj před tím, než by se ubytoval, je už vskutku úsměvné, neboť informace o službách poskytovaných hotelem a informace o vybavení hotelového pokoje si mohl žalobce snadno zjistit na internetu, kde má každý hotel veřejně přístupnou prezentaci. K námitce zpochybňující platnost svislé dopravní značky IZ 8a, která zazněla až v žalobním petitu, pak žalovaný uvádí, že není na straně řidiče zkoumat, zda je dopravní značka umístěna oprávněně případně v souladu s příslušnými právními předpisy. Je povinností řidiče řídit se významem dopravní značky tak, jak mu je ukládáno ustanovením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Pokud však řidič nabyt dojmu, že umístěním dopravní značky k porušení právních předpisů došlo, má právo požádat věcně a místě příslušný dopravní úřad o přezkoumání umístění dopravní značky. Ovšem do okamžiku, než dopravní úřad rozhodne a případně dopravní značku odstraní, je povinností účastníka provozu na pozemních komunikacích se významem dopravní značky řídit.
9. Žalovaný ve svém vyjádření dále uvedl k žalobní námitce, že výslech svědků nebyl proveden

v rámci ústního jednání, že rovněž tuto námitku žalobce uplatnil v rámci odvolacího řízení a žalovaný se s ní vypořádal, když konstatoval pasivitu žalobce, který se ani k jednomu z prováděných důkazů nedostavil, ačkoliv byl o jejich provádění vždy včas a řádně vyrozuměn stejně jako byl vyrozuměn o tom, jaký důkaz bude prováděn. V rámci vypořádání odvolací námitky pak žalovaný konstatoval, že být přítomen při provádění důkazů je právem účastníka

řízení a neuplatnění tohoto práva nemůže být dáváno k tíži správního orgánu jako procesní pochybení.

10. Žalovaný dále uvedl, že žalobce podal námitku podjatosti bez dalšího, kdy byl následně správním orgánem prvního stupně vyzván, aby své podání doplnil. Žalobce se domáhal toho, aby výzva měla náležitosti usnesení, v opačném případě na ni odmítl reagovat. Správní řád ve svém ustanovení § 76 odst. 2 uvádí případy, ve kterých správní orgán rozhoduje usnesením. Dle ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu správní orgán vyzve účastníka řízení k doplnění podání, neukládá mu tak učinit formou usnesení. K otázce, jakou má mít formu výzva k odstranění vad se vyjádřil Nejvyšší správní soud svým rozsudkem č.j. 5 Azs 115/2016 ze dne 8. listopadu 2016.
11. Žalovaný je toho názoru, že pro samotný průběh řízení o přestupku je zcela nepodstatné, kdo po výzvě policistovi podal občanský průkaz, zda to byl žalobce či strážnice. Ostatně s ohledem k tomu, že šetření podezření ze spáchání přestupku zahájila hlídka obecní policie, lze mít za logické, že v okamžiku příjezdu hlídky Policie ČR byl žalobcův občanský průkaz ještě v rukou strážníků a poté, co z úst policisty zazněla výzva k předložení osobního dokladu, byl tento strážníci předán policistovi.
12. Z obsahu spisové dokumentace je podle žalovaného zřejmé, že žalobce byl na místě vyzván k podrobení se orientačnímu testu na přítomnost jiné návykové látky než alkohol a po jeho pozitivním výsledku byl vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu (krev a moč), neboť pouze laboratorním vyšetřením odebraného biologického materiálu je možné stanovit přítomnost, druh a množství jiné návykové látky než alkohol v krvi vyšetřované osoby. V protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby, založeném ve spisové dokumentaci na listu č. 10, je popis klinického vyšetření žalobce v Nemocnici Karlovy Vary. Na listu č. 4 a 5 je pak ve spisové dokumentaci založen úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití jiné návykové látky, kde je uvedeno, že po provedených administrativních úkonech byl žalobce eskortován do Nemocnice v Karlových Varech k lékařskému vyšetření, při němž odmítl odběr krve a moči. Z téhož dokumentu je rovněž zřejmé, že ke kontrole na přítomnost jiné návykové látky, než alkohol bylo přistoupeno poté, co se z vozidla řízeného žalobcem linul zápach marihuany. Tento záznam je signován pprap. Z., pprap. P. a pprap. K.. Všichni policisté byli následně vyslechnuti jako svědci a všichni, po poučení o následcích nepravdivé či neúplné výpovědi, nezávisle na sobě vypověděli, že po klinickém vyšetření se žalobce odmítl podrobit odběru biologického materiálu.
13. Žalobcem nastíněný příběh, že neřídil on, ale jeho přítelkyně, se podle žalovaného rozbíjí o svědecké výpovědi strážníků, kteří zastavovali jedoucí osobní vozidlo, které řídil žalobce a ve kterém se nenacházela žádná další osoba. Údajná řidička, paní K., přijela na místo se svým vozidlem až v okamžiku, kdy se na místo vrátila i hlídka Policie ČR se žalobcem, aby si zajistil odstavené vozidlo. Pokud se žalobce v daný okamžik cítil být jednáním policistů poškozen, bylo podle žalovaného jeho právem si na jejich postup podat stížnost

14. Žalobu soud shledal důvodnou.
15. Soud považuje důvodnou žalobní námitku, podle níž správní orgán provedl dne 19. 1. 2022 výpovědi svědků bez účasti obviněného v rozporu s čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a také v rozporu s § 4 odst. 4 a § 52 SŘ, dle kterého účastníci řízení jsou oprávněni důkazy v souladu s § 52 SŘ nejen navrhopvat, ale i být účastni při jejich provádění. Žalobce měl za to, že se včas před jednáním i prováděním důkazů omluvil a správní orgán jeho omluvu přijal. Pak výpovědi byly provedeny proti smyslu zákona v nepřítomnosti obviněného a byla mu odebrána možnost řádné obhajoby v podobě reakce na tvrzení svědků a následné pokládání otázek.
16. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí pouze zkonstatoval fakta ze správního spisu, tj. „že předvolal obviněného a svědky Z., K. a P. na den 19. ledna 2022. Z nařízeného jednání se obviněný omluvil přípisem doručeným do datové schránky správního orgánu v den nařízeného jednání, kdy jako důvod uvedl závažné zdravotní důvody s tím, že podání bude včas doplněno. Uplatněnou omluvu z nařízeného jednání obviněný doplnil přípisem doručeným správnímu orgánu prvního stupně dne 25. ledna 2022, kdy jako důvod omluvy uvedl pozitivitu na Covid-19 a toto doložil potvrzením o pozitivním testu ze dne 16. ledna 2022.“
17. Současně dále žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že „správní orgán prvního stupně nařídil ústní projednání věci a seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí na 16. srpna 2022. Dne 15. srpna 2022, v pozdních večerních hodinách, odeslal obviněný z emailové adresy omluvu z nařízeného jednání a jako důvod uvedl závažné důvody, které avizoval včas doplnit. Omluvu obviněný doplnil dne 22. srpna 2022, kdy ze své datové schránky odeslal potvrzení o pozitivitě na SARS-COV-2 zjištěné výtěrem z nosohltanu ze dne 12. srpna 2022. Správní orgán tuto omluvu přijal jako důvodnou.“
18. Rozhodnutí obou správních orgánů trpí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů k tomuto postupu, kdy ze dvou omluv žalobce z ústních jednání provedených stejným způsobem a ze stejného důvodu (zaslání potvrzení o onemocnění covidem) jednu správní orgány přijaly a druhou nikoli, aniž by byly shledány zásadní rozdíly mezi těmito omluvami.
19. V napadeném rozhodnutí ani v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tento rozporný přístup k omluvám žalobce nijak konkrétním způsobem vysvětlen není. Pouze žalovaný v napadeném rozhodnutí obecně konstatoval, že „v průběhu řízení byl odvolatel aktivní a na všechna vyrozumění o úkonech prováděných v přestupkovém řízení reagoval, ať již se jednalo o omluvu z nařízeného ústního jednání či o návrh k provedení důkazů na podporu jím tvrzeného. Být přítomen u provádění důkazu mimo ústní jednání je právem účastníka řízení, nikoliv jeho povinností. V tomto směru byl odvolatel značně pasivní, když se ani k jednomu z prováděných důkazů nedostavil. Následky pasivního způsobu obrany pak nelze kvalifikovat jako procesní pochybení správního orgánu.“
20. Soud dospěl k závěru, že toto konstatování nelze považovat dostatečné a logické vypořádání se s námitkou, proč nebyla akceptována omluva žalobce z jednání dne 19. 1. 2022 z důvodu onemocnění covid doloženého potvrzením ze dne 16. 1. 2022. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
21. Z důvodu procesní ekonomie se soud nezabýval dalšími žalobními námitkami, neboť správní orgány v novém řízení, pokud nezdůvodní konkrétně a dostatečným způsobem nepřijetí

žalobcovy omluvy z jednání dne 19. 1. 2022, budou nuceny provést znovu důležité důkazy – výslechy svědků a umožnit žalobci se jich zúčastnit a klást svědkům otázky, a teprve poté bude správní orgán činit nový závěr o skutkovém stavu.

22. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně zavázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 10. října 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně